

Slaganje klupa u obliku potkove omogućava svim učenicima da vide vas i jedni druge. Tijekom cijelog sata. To je osobito važno u raspravama. Potrebno je razmisliti gdje će sjediti učitelj – stajati ili sjediti ispred njih ili se možete smjestiti između njih, kako biste smanjili osjećaj moći između sebe i svojih učenika.

Svoje pristupe upravljanju razredom prilagodite različitim grupama i dobi učenika. Strategije koje funkcionišu u jednoj grupi mogu biti potpuno neučinkovite u radu s drugom grupom. U učionici postoji veliki broj elemenata kojima se mora upravljati – prostor, ljudi, resursi i grupe učenika. Nijedna metoda grupiranja učenika nije savršena. Svaka ima svoje pozitivne i negativne strane. Kako bismo postigli različite ciljeve, moramo biti fleksibilni i primjenjivati različite načine grupiranja učenika.

Učenici moraju znati što znači biti dobar učenik. Moraju razumjeti koje su osobine dobrog učenika i obveza učitelja je da ih pohvali kad pokažu neku od tih osobina. Učitelj ne može prepostaviti da će njegovi učenici razumjeti kako izgleda dobro učenje ako ih tome ne pouči. Ako su učenici svjesni odlike dobrog učenja, veća je vjerojatnost da će ih iskazivati.

Učitelji trebaju osposobiti svoje učenike da kad uđu u učionicu odmah počnu učiti. Za njih odmah treba biti spremna početna aktivnost, koja treba biti kratka te zatim nastaviti s učenjem novih sadržaja. Pasivni učenici nisu dobri učenici. Potrebno je potaknuti učenike da međusobno razgovaraju o svom učenju, da raspravljaju, da postavljaju pitanja ili da dovode u pitanje i sl. u tijeku učionici rijetko se događa učenje.

UPRAVLJANJE RAZREDOM

Upravljanje disciplinom i upravljanje razredom termini su koji se često zamjenjuju. Postoji povezanost između tih termina, jer da bi vaš nastavni sat tekao glatko, morate posjedovati vještine upravljanja disciplinom. Upravljanje razredom je puno širi pojam. Odnosi se na fizičko okruženje i upravljanje grupama, bukom i prijelazima s ciljem olakšavanja učenja.

Učinkovito upravljanje razredom oslanja se na vašu sposobnost predviđanja problema pažljivim razmišljanjem o organizaciji prostora za učenje i samih učenika.

U poticanju učenja važnu ulogu ima okolina za uspješno učenje. Učionica treba biti privlačna i stimulirajuća, tako da učenici žele uči u nju i učiti. U svim fazama obrazovanja u učionici bi trebali biti izloženi dječji radovi i fotografije. Opservacije poučavanja usmjerene su na napredak učenika. Stoga trebate takav napredak učiniti vidljivim, tako da bude očito da su vaši učenici naučili nešto novo.

U ranoj fazi odgoja i obrazovanja, učenje bi trebalo biti popraćeno igrom, uključujući igre u pijesku i vodi, igre uloga, transakcijske igre, konstrukcijske igre i fizičke igre. Prostori za izražavanje doprinose razvoju dječje pismenosti, dok matematički kutak pruža djeci priliku da istražuju brojeve, oblike, prostor i mjere.

Kreativni kutak ohrabrit će djecu da eksperimentiraju sa bojom, kolažem, crtanjem i materijalima. Rastezljivi materijali potaknuti će razvoj kreativnog mišljenja i tjelesnog razvoja, dok kutci za čitanje potiču dječje zanimanje i aktivnost u različitim vrstama tekstova, uključujući pripovijetke, publicistiku i poeziju.

Za najmlađe učenike, učionica bi trebala biti veselo mjesto učenja, a okolina za učenje trebala bi poticati aktivno učenje. Okolina treba biti bogata pisanim materijalima i slikama. Prostori za igru potrebno je često mijenjati kako bi bili usklađeni s dječjim interesima. Oni bi trebali biti povezani s temom o kojoj se uči.

Tijekom osnovnog odgoja i obrazovanja, panoci predstavljaju dobar način olakšavanja djetetovog učenja. Većina učitelja radi panoe za nastavu jezika i matematike, te često mijenja njihov izgled, kako bi u svakom trenutku bili povezani s gradivom koje se obrađuje. U nastavi panoci se koriste kao referenca na određenu temu, dok ih učenici koriste kao pomoć u učenju.

Matematički pano može sadržavati: ključne matematičke termine koji se uče, primjer matematičkog zadatka, primjer primjene matematike u svakodnevnom životu. Pano iz područja nastave jezika može sadržavati: primjer vrste (žanra) teksta koji se obrađuje ili primjere određene vrste teksta na različitim razinama, primjer okvira za planiranje i pisanje, izbor vokabulara koji je povezan s određenim tipom teksta, primjere učeničkih planova pisanja.

Panoci ne trebaju biti uredni, a rad ne treba biti namješten. Oni olakšavaju vaše poučavanje i njihovo učenje. Učenici mogu dodati nove riječi ili pitanja na pano tijekom nastavnog sata. Pano predstavlja jedan od alata za učenje kojega učenici koriste kao pomoć pri učenju na satu.

Potrebno je razmisliti i kako možemo primjeniti pano u svom predmetu. Učenje možemo stimulirati, primjerice, ključnim činjenicama o određenoj temi. Definicije predmetne terminologije i ključna pitanja mogu se izložiti kako bi učenici mogli na njih odgovarati.

Ovisno o predmetu kojeg predajete, na pano možete staviti i primjere rješavanja određenog problema. Učenici imaju izražen osjećaj za pravednost, stoga je važno dati jednaku važnost različitim razinama rada. Važno je cijeniti svaki pokušaj učenika u koji su uložili trud, a javno izlaganje takvih radova jedan je od načina njegova pokazivanja. Priznavanje učeničkog ruda na ovakav način podiže njihovo samopouzdanje. Jedan od načina uključivanja učenika jest da oni napišu pitanja na početku nastavnog sata, koja potom stavljaju na pano. Na kraju nastavnog sata učenici se mogu vratiti do panoa i napisati odgovore na raznobojne papiriće. Isto se može napraviti i u obliku mentalne mape.

Potrebno je odrediti i prihvatljivu razinu buke koja će doprinijeti procesu učenja. Ako je u učionici prevelika buka, učenici se neće moći koncentrirati. Pokušajte koristiti „mjerač buke“ na kojem strelica pokazuje je li buka prihvatljiva, malo prevelika ili neprihvatljiva. Možete pomoci strelicu tijekom sata kako bi učenici imali sliku o razini buke koju proizvode. U okviru ovoga potrebno je razmisliti o posljedicama koje ćete primijeniti ako buka bude neprihvatljiva. Uključite svoje učenike u raspravu o određivanju prihvatljive razine buke i zamolite ih da sami razmisle o posljedicama stvaranja velike buke. Upamtite da svaka buka nije loša buka.

Prijelazi između aktivnosti su trenuci kad učenici prelaze s jednog zadatka na drugi te mogu biti ometajući. Potrebno je da ih učinite glatkima i brzima.

Raspored u učionici trebao bi biti fleksibilan i povezan s planiranim vrstom učenja. Organizacija klupa u grupe uobičajena je u većini učionica osnovnih škola jer većina učitelja vjeruje kako učenici najbolje rade kada surađuju. Naglašava se uloga socijalne interakcije i jezika u promicanju učenja. Potrebno je razmisliti o veličini grupe koje se žele formirati. Idealne su grupe sastavljene od četiri do šest učenika, a sve više od toga moglo bi dovesti do ometanja pažnje. Učenici trebaju prostor za rad, pa je potrebno osigurati da svi učenici imaju jednakost prostora. Razmisliti treba i o tome po kojem kriteriju će se učenici razvrstati u grupe- po sposobnostima, različitim sposobnostima, spolu i sl.

U nastavi jezika ili matematike učenici bi najčešće trebali biti podijeljeni u grupe ovisno o svojim sposobnostima. Takva podjela omogućuje da različitim zadacima ciljano radimo na potrebama svake grupe, ali u takvoj praksi treba biti fleksibilan i omogućiti učenicima da mijenjaju grupe. Učenicima treba dati priliku da rade s različitim učenicima, pa je zato potrebno povremeno formirati grupe različitih sposobnosti. Na taj način učenici će se međusobno pomagati u učenju. To je primjer primjene Vigotskijevog pristupa zone proksimalnog razvoja, gdje sposobniji učenici pomažu slabijima da dosegnu više razine znanja, vještina i razumijevanja. Slaganje klupa u grupe korisno je ako želite da učenici surađuju. Svaki učenik u grupi treba imati svoju ulogu unutar grupe, a s vremenom im treba dopustiti da preuzmu različite uloge. Kad govorimo o radu u paru, treba pažljivo razmisliti o načinu slaganja parova, primjerice, da li će to biti na temelju prijateljstva ili sposobnosti. Parovi se mogu izmjenjivati tijekom godine kako bi svi imali priliku raditi sa svima.